

Que és gran, el món

Joan Illa i Colomer, Arbúcies

Qu(e)és gran, el món, des d'a-quí es veu, es ve-uen co-ses per tot ar-reu; quant de ma-si-a, quant de con
7
reu, quin tip de riu-re si tot fos meu. Quant de ver-dor de mils co-lors, tot són mun-ta-nyes als seus re
14
Fi
dós, de les A-gu-des i Sant Fe-liu, Ro-ca d'en Pla i Mont-so-riu. 1.A-llí a San-ta Co
21
2.Des de dalt de Coll Ses
lo-ma, cap de dis-tri-cte i ciu-tat, jut-jat de pri-me-ra ins-tàn-cia, i el di-luns hi ha un gran mer
27
Pla-nes, veu-reu Sant Hi-la-ri al fons, bo-na ter-ra i bo-nes ai-gües i pa-ta-tes a trom
cat; té ad-vo-cats i té no-ta-ris, pro-cu-ra-dors a gra-nel, pro-es diu...
32
bons; a l'is-tiu hi sol a-nar-hi es-tiu-e-jants fo-ras-ters,
"Què?" Qu(e)a quells que hi han de rau-re els a-fai-ten a re-pèl. Qu(e)és gran el
Es diu que quan ells mar-xen (i)a bai-xen els pi-xa-ners.